

421

SENÁT

PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

8. funkční období

421

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb.,
občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů,
a některé další zákony

(Navazuje na sněmovní tisk č. 686
z 6. volebního období PS PČR)

Lhůta pro projednání Senátem
uplyne 5. listopadu 2012

2012

ZÁKON

ze dne

2012,

kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ Změna občanského soudního řádu

Čl. I

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 36/1967 Sb., zákona č. 158/1969 Sb., zákona č. 49/1973 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 133/1982 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 328/1991 Sb., zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 263/1992 Sb., zákona č. 24/1993 Sb., zákona č. 171/1993 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 152/1994 Sb., zákona č. 216/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 238/1995 Sb., zákona č. 247/1995 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 31/1996 Sb., zákona č. 142/1996 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 269/1996 Sb., zákona č. 202/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 2/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 130/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 204/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 137/2001 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 271/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 276/2001 Sb., zákona č. 317/2001 Sb., zákona č. 451/2001 Sb., zákona č. 491/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 202/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 120/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 153/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 340/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 554/2004 Sb., zákona č. 555/2004 Sb., zákona č. 628/2004 Sb., zákona č. 59/2005 Sb., zákona č. 170/2005 Sb., zákona č. 205/2005 Sb., zákona č. 216/2005 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 383/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 133/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 135/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 216/2006 Sb., zákona č. 233/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 308/2006 Sb., zákona č. 315/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 104/2008 Sb., zákona č. 123/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 259/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 295/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 198/2009 Sb., zákona č. 218/2009, zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 286/2009 Sb., zákona č. 420/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 48/2010 Sb., zákona

č. 347/2010 Sb., zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 69/2011 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 186/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 218/2011 Sb., zákona č. 355/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 147/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb. a zákona č. 202/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 9 odst. 2 se písmeno i) včetně poznámky pod čarou č. 1a zrušuje.

Dosavadní písmeno j) se označuje jako písmeno i).

2. V § 26 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Je-li ve věcech pracovních navrhovatelem (žalobcem) cizinec, může se dát v řízení zastupovat též právnickou osobou vzniklou na základě zvláštního právního předpisu^{57c)}, k jejíž činností uvedeným ve stanovách patří ochrana práv cizinců; totéž platí v řízení o propuštění cizince ze zajištění.“

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6.

3. V § 26 odst. 6 se slova „odstavce 3 nebo 4“ nahrazují slovy „odstavců 3 až 5“.

4. V § 36d odst. 1 se za slova „předseda senátu“ vkládají slova „nebo jím pověřený člen senátu“.

5. V § 38 se doplňují odstavce 5 a 6, které znějí:

„(5) Notář pověřený podle odstavce 1 a jeho zaměstnanci jsou povinni zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděli v souvislosti s prováděním úkonů v řízení o dědictví. Povinnost mlčenlivosti není časově omezena a notář nebo jeho zaměstnanci jí mohou být zproštěni předsedou soudu, který notáře podle odstavce 1 pověřil.

(6) Notář postoupí příslušnému soudu podání, která u něho jako soudního komisaře byla učiněna poté, co již provedl v řízení o dědictví všechny potřebné úkony a co věc předal soudu.“

6. V § 50b odst. 4 písm. c) se slova „§ 191b odst. 2“ nahrazují slovy „§ 191b odst. 3“.

7. V § 82 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Pokud je návrh na zahájení řízení učiněn prostřednictvím veřejné datové sítě a elektronické aplikace určené k podání takového návrhu, platí, že řízení je zahájeno v okamžiku, kdy je návrh dostupný informačnímu systému určenému k příjmu takového podání.“

8. V § 100 odst. 4 se na konci textu věty čtvrté doplňují slova „ ; přítomnost důvěrníka dítěte, který není jeho zákonným zástupcem a o jehož účast u výslechu dítě požádá, může soud vyloučit jen tehdy, je-li jeho přítomností mařen účel výslechu“.

9. V § 114b odst. 2 se za slova „ode dne“ vkládají slova „uplynutí lhůty k“.

10. V § 114b odst. 4 se slova „ , náhradní doručení je vyloučeno“ zrušují a za větu první se vkládá věta „Náhradní doručení je vyloučeno; to neplatí, doručuje-li se prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky.“.

11. V § 114c se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „ ; to neplatí, doručuje-li se prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky“.

12. V § 118b odst. 1 větě poslední se za slova „které nastaly po přípravném“ vkládají slova „ , a nebylo-li provedeno, po prvním“ a slova „odst. 2“ se nahrazují slovy „odst. 1 až 3“.

13. V § 120 odst. 2 se za slova „nájmu bytu“ vkládají slova „ , v řízení o neplatnost výpovědi z nájmu bytu, v řízení o jednostranném zvýšení nájemného z bytu“.

14. V § 122 odst. 2 se na konci textu věty první doplňují slova „ , anebo lze důkaz provést za využití technického zařízení pro přenos obrazu a zvuku“.

15. V § 129 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „ , případně předloží účastníkům k nahlédnutí, je-li to postačující“.

16. V § 139 odst. 4 se věty druhá a třetí zrušují.

17. V § 172 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Ustanovení § 36a odst. 1 písm. a) se nepoužije.“.

18. V § 174a se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Návrh na vydání elektronického platebního rozkazu musí kromě obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) a náležitostí podle § 79 odst. 1 obsahovat datum narození fyzické osoby, identifikační číslo právnické osoby nebo identifikační číslo fyzické osoby, která je podnikatelem.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

19. V § 174a se doplňují odstavce 5 a 6, které znějí:

- „(5) Elektronický platební rozkaz nelze vydat,
- a) pokračuje-li soud v řízení po jeho přerušení, nebo
 - b) nebyl-li zaplacen poplatek za řízení o vydání elektronického platebního rozkazu splatný podáním návrhu na zahájení řízení ani ve lhůtě soudem k tomu určené.

(6) Odpor proti elektronickému platebnímu rozkazu lze podat také na elektronickém formuláři podepsaném zaručeným elektronickým podpisem. Tento formulář zveřejní ministerstvo způsobem umožňujícím dálkový přístup.“.

20. V § 175 odst. 1 se slovo „tří“ nahrazuje číslem „8“.

21. V § 191b se na konci odstavce 1 doplňují věty „Souhlas opatrovníka osoby zbavené nebo omezené ve způsobilosti k právním úkonům nenahrazuje souhlas umístěného. Jestliže ústav neučiní oznámení podle § 191a, jsou umístěný nebo jeho zákonný zástupce oprávněni podat návrh na zahájení řízení.“.

22. V § 191b se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) V řízení o vyslovení přípustnosti převzetí nebo držení v ústavu nebo řízení o odvolání, které bylo zastaveno proto, že umístěný byl z ústavu propuštěn nebo dodatečně písemně souhlasil se svým umístěním, se pokračuje, pokud umístěný do 2 týdnů od doby, kdy mu bylo usnesení o zastavení řízení doručeno, prohlásí, že na projednání věci trvá. O tom je třeba umístěného poučit.“.

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 3 až 5.

23. V § 191b odst. 4 větě první se za slova „zákonných důvodů,“ vkládají slova „k tomu zejména“, slova „a ošetřujícího lékaře, popřípadě“ se nahrazují slovy „ , ošetřujícího lékaře a“ a na konci odstavce se doplňuje věta „Je-li nařízeno jednání, koná se zpravidla v ústavu; ustanovení § 115 odst. 2 se nepoužije.“.

24. V § 191b odst. 5 se slovo „sedmi“ nahrazuje číslem „7“, na konci textu věty první se doplňují slova „ , a pokud ano, zda tyto důvody trvají“ a na konci odstavce se doplňuje věta „Dojde-li soud k závěru, že k převzetí nedošlo ze zákonných důvodů, nebo že tyto důvody již netrvaly, nařídí propuštění umístěného z ústavu.“.

25. V § 191c odstavec 1 zní:

„(1) Usnesení podle § 191b odst. 5 se do 24 hodin od jeho vydání doručí umístěnému, pokud to jeho zdravotní stav dovoluje, dále jeho zástupci nebo opatrovníkovi pro řízení a ústavu. Nedoručuje-li se umístěnému, učiní soud jiná vhodná opatření, aby se umístěný mohl vhodnou formou s obsahem usnesení seznámit a měl jej k dispozici. Nařídil-li soud

propuštění umístěného z ústavu, je ústav po doručení usnesení povinen umístěného neprodleně propustit.“.

26. V § 191c odst. 2 se na konci textu věty druhé doplňují slova „ , nebo že tyto důvody již netrvají“.

27. V § 191c se na konci odstavce 2 doplňují věty „Soud prvního stupně je povinen předložit spis odvolacímu soudu bez zbytečného odkladu poté, co mu bylo odvolání doručeno. O podaném odvolání rozhodne odvolací soud nejdéle do 1 měsíce od předložení spisu; tato lhůta neplatí, jestliže se v řízení pokračuje podle § 191b odst. 2.“.

28. V § 191d odst. 1 se za slova „zákonnými důvody“ vkládají slova „a že tyto důvody trvají“.

29. V § 191d odst. 3 větě druhé se za slova „Při jednání vyslechne“ vkládá slovo „umístěného,“ a slovo „ , umístěného“ se zrušuje.

30. V § 191d odst. 4 se slovo „tří“ nahrazuje číslem „3“ a za slova „převzetí do ústavu“ se vkládají slova „a o trvání jeho důvodů“.

31. Za § 191g se vkládá nový § 191h, který zní:

„§ 191h

(1) Je-li do ústavu převzat umístěný, jehož zdravotní stav vyžaduje poskytnutí neodkladné péče a který vzhledem ke svému zdravotnímu stavu není schopen činit právní úkony a tento stav není způsoben duševní poruchou, soud do 7 dnů ode dne, kdy došlo k převzetí, bez jednání usnesením rozhodne, zda s tímto převzetím souhlasí.

(2) Předseda senátu ustanoví umístěnému opatrovníka pro řízení z řad osob blízkých, nebrání-li tomu zvláštní důvody; není-li to možné, ustanoví opatrovníkem jinou vhodnou osobu. Nemůže-li být opatrovníkem ustanovena osoba blízká nebo jiná vhodná osoba, ustanoví předseda senátu opatrovníka pro řízení z řad advokátů.

(3) Soud rozhodne zejména na základě vyjádření ošetřujícího lékaře o zdravotním stavu umístěného. Usnesení se doručí ústavu a opatrovníkovi pro řízení. Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

(4) Ústav má povinnost soudu oznámit do 24 hodin takovou změnu zdravotního stavu umístěného, která odůvodňuje zahájení řízení podle § 191b odst. 1.

(5) Ustanovení § 191a odst. 1 a § 191g zde platí obdobně. Ustanovení § 191b odst. 1 se použije přiměřeně.“.

32. V § 200da odst. 2 se odkaz na poznámku pod čarou č. 53c zrušuje.

33. V § 200da odst. 8 se slova „2 a 3“ nahrazují slovy „3 až 5“.

34. § 200ua se včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 34g a 34h zrušuje.

35. V § 202 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno q), které zní:

„q) byl zrušen platební rozkaz podle § 173 odst. 2.“

36. V § 208 odst. 2 se na konci textu věty první doplňují slova „a ve věcech dědických též tehdy, bylo-li podáno ve lhůtě u notáře, který byl soudem pověřen, aby jako soudní komisař provedl úkony v řízení o dědictví“.

37. V § 218b se číslo „15“ nahrazuje číslem „7“.

38. Za § 218b se vkládá nový § 218c, který zní:

„§ 218c

O zastavení odvolacího řízení pro zpětvzetí odvolání před zahájením jednání před odvolacím soudem a o odmítnutí odvolání podle § 218 nebo podle § 218a může rozhodnout jen předseda senátu odvolacího soudu nebo pověřený člen senátu.“

39. V § 229 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Totéž platí, jde-li o pravomocný rozsudek soudu prvního stupně, proti němuž není odvolání přípustné podle § 202 odst. 2.“

40. V § 229 se na konci textu odstavce 4 doplňují slova „ , jakož i pravomocné usnesení odvolacího soudu, kterým bylo potvrzeno nebo změněno usnesení soudu prvního stupně o odmítnutí odvolání nebo dovolání pro opožděnost“.

41. § 237 až 239 znějí:

„§ 237

Není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud

nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

§ 238

- (1) Dovolání podle § 237 není přípustné
- a) ve věcech upravených zákonem o rodině, ledaže jde o rozsudek o omezení nebo zbavení rodičovské zodpovědnosti nebo pozastavení jejího výkonu, o určení (popření) rodičovství nebo o nezrušitelné osvojení,
 - b) ve věcech mezinárodních únosů dětí podle mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu^{62g}), nebo podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství^{62h}),
 - c) ve věcech upravených zákonem o registrovaném partnerství^{33c}),
 - d) proti rozsudkům a usnesením, v nichž dovoláním napadeným výrokem bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 50 000 Kč, ledaže jde o vztahy ze spotřebitelských smluv, o pracovněprávní vztahy nebo o věci uvedené v § 120 odst. 2; k příslušenství pohledávky se přitom nepřihlíží,
 - e) ve věcech odkladu provedení výkonu rozhodnutí nebo exekuce,
 - f) proti usnesením, proti nimž je přípustná žaloba pro zmatečnost podle § 229 odst. 4,
 - g) proti usnesením, kterými bylo rozhodnuto o předběžném opatření, pořádkovém opatření, znalečném nebo tlumočném.

(2) U opětujícího se peněžitého plnění je pro závěr, zda dovoláním napadeným výrokem bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 50 000 Kč [odstavec 1 písm. d)], rozhodný součet všech opětujících se plnění; jde-li však o peněžité plnění na dobu života, na dobu neurčitou nebo na dobu určitou delší než 5 let, je rozhodný pouze pětinašobek výše ročního plnění.

§ 238a

Dovolání je dále přípustné proti usnesení odvolacího soudu, kterým bylo v průběhu odvolacího řízení rozhodnuto o tom, kdo je procesním nástupcem účastníka, o vstupu do řízení na místo dosavadního účastníka (§ 107a), o přistoupení dalšího účastníka (§ 92 odst. 1) a o záměně účastníka (§ 92 odst. 2).

§ 239

Přípustnost dovolání (§ 237 až 238a) je oprávněn zkoumat jen dovolací soud; ustanovení § 241b odst. 1 a 2 tím nejsou dotčena.“.

42. V § 240 se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „ , a ve věcech dědických též tehdy, bude-li dovolání podáno ve lhůtě u notáře, který byl soudem pověřen, aby jako soudní komisař provedl úkony v řízení o dědictví“.

43. V § 240 odst. 3 se slovo „čtyř“ se nahrazuje slovem „tří“.

44. § 241a zní:

„§ 241a

(1) Dovolání lze podat pouze z důvodu, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci.

(2) V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá, vymezení důvodu dovolání, v čem dovolatel spatřuje splnění předpokladů přípustnosti dovolání (§ 237 až 238a) a čeho se dovolatel domáhá (dovolací návrh).

(3) Důvod dovolání se vymezí tak, že dovolatel uvede právní posouzení věci, které pokládá za nesprávné, a že vyloží, v čem spočívá nesprávnost tohoto právního posouzení.

(4) V dovolání nelze poukazovat na podání, která dovolatel učinil za řízení před soudem prvního stupně nebo v odvolacím řízení.

(5) K obsahu podání, v němž dovolatel uvedl, v jakém rozsahu napadá rozhodnutí odvolacího soudu, nebo v němž vymezil důvody dovolání, aniž by byla splněna podmínka stanovená v § 241, se nepřihlíží.

(6) V dovolání nelze uplatnit nové skutečnosti nebo důkazy.“

45. V § 241b odst. 2 se za slova „proti němuž není dovolání“ vkládají slova „podle § 238“.

46. V § 241b odst. 3 se věta první nahrazuje větou „Dovolání, které neobsahuje údaje o tom, v jakém rozsahu se rozhodnutí odvolacího soudu napadá, v čem dovolatel spatřuje splnění předpokladů přípustnosti dovolání (§ 237 až 238a) nebo které neobsahuje vymezení důvodu dovolání, může být o tyto náležitosti doplněno jen po dobu trvání lhůty k dovolání.“.

47. V § 242 odst. 3 se slova „důvodů uplatněných“ nahrazují slovy „důvodu vymezeného“ a slova „ , i když nebyly v dovolání uplatněny“ se zrušují.

48. V § 242 odstavec 4 zní:

„(4) Účastníci mohou po dobu trvání lhůty k podání dovolání měnit vymezení důvodu dovolání a rozsah, ve kterém rozhodnutí odvolacího soudu napadají; ke změně není třeba souhlasu soudu.“.

49. § 243 až 243d včetně nadpisu znějí:

„§ 243

Před rozhodnutím o dovolání může dovolací soud i bez návrhu odložit

- a) vykonatelnost napadeného rozhodnutí, kdyby neprodleným výkonem rozhodnutí nebo exekucí hrozila dovolateli závažná újma, nebo
- b) právní moc napadeného rozhodnutí, je-li dovolatel závažně ohrožen ve svých právech a nedotkne-li se odklad právních vztahů jiné osoby než účastníka řízení.

§ 243a

(1) Dovolací soud rozhodne o dovolání zpravidla bez jednání. Považuje-li to za potřebné, nařídí k projednání dovolání jednání.

(2) Nařídí-li dovolací soud jednání, postupuje obdobně podle § 215 a § 216 odst. 3.

§ 243b

Pro dovolací řízení platí přiměřeně ustanovení o řízení před soudem prvního stupně, není-li stanoveno jinak; ustanovení § 43, 92, 95 až 99 a 107a však pro dovolací řízení neplatí.

Rozhodnutí o dovolání

§ 243c

(1) Dovolání podané proti rozhodnutí odvolacího soudu, které není přípustné nebo které trpí vadami, jež nebyly ve lhůtě (§ 241b odst. 3) odstraněny a pro něž nelze v dovolacím řízení pokračovat, dovolací soud odmítne. Usnesení o tom dovolací soud vydá do 6 měsíců ode dne, kdy mu věc byla předložena (§ 241b).

(2) K přijetí usnesení o odmítnutí dovolání z důvodu, že dovolání není podle § 237 přípustné, je třeba souhlasu všech členů senátu

(3) Ustanovení § 218 písm. b), § 218a, § 224 odst. 1 a 2 a § 225 platí pro řízení u odvolacího soudu obdobně. Vezme-li dovolatel dovolání zcela zpět, dovolací soud řízení zastaví.

§ 243d

Nepostupoval-li podle § 243c, dovolací soud

- a) dovolání zamítne, dojde-li k závěru, že rozhodnutí odvolacího soudu je správné, nebo
- b) může rozhodnutí odvolacího soudu změnit, jestliže odvolací soud rozhodl nesprávně a jestliže dosavadní výsledky řízení ukazují, že je možné o věci rozhodnout.“.

50. Za § 243d se vkládají nové § 243e až 243g, které včetně nadpisu znějí:

„§ 243e

(1) Nejsou-li podmínky pro zastavení dovolacího řízení, pro odmítnutí dovolání, pro zamítnutí dovolání nebo pro změnu rozhodnutí odvolacího soudu, dovolací soud je zruší.

(2) Zruší-li dovolací soud rozhodnutí odvolacího soudu, vrátí mu věc k dalšímu řízení. Platí-li důvody, pro které bylo zrušeno rozhodnutí odvolacího soudu, také na rozhodnutí soudu prvního stupně, zruší dovolací soud i toto rozhodnutí a vrátí věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení, popřípadě věc postoupí k dalšímu řízení věcně příslušnému soudu. Dovolací soud zruší též další rozhodnutí vydaná v řízení v prvním stupni nebo v odvolacím řízení, která jsou na zrušovaném rozhodnutí odvolacího soudu závislá.

(3) Zruší-li dovolací soud rozhodnutí odvolacího soudu proto, že nebyl dodržen závazný právní názor (§ 243g odst. 1) nebo že v řízení došlo k závažným vadám, může nařídit, aby věc v dalším řízení projednal jiný senát nebo přikázat věc k dalšímu řízení jinému odvolacímu soudu. V případě, že dovolací soud zruší rovněž rozhodnutí soudu prvního stupně, může také nařídit, aby věc v dalším řízení projednal u soudu prvního stupně jiný senát (samosoudce) nebo přikázat věc k dalšímu řízení jinému soudu prvního stupně.

(4) Zruší-li dovolací soud rozhodnutí odvolacího soudu a soudu prvního stupně pro vady uvedené v § 229 odst. 1 písm. a), b) nebo d) a v § 229 odst. 2 písm. a) nebo b), rozhodne též o zastavení řízení, popřípadě o postoupení věci orgánu, do jehož pravomoci náleží.

§ 243f

(1) Pro rozhodnutí dovolacího soudu je rozhodující stav v době vydání napadeného rozhodnutí odvolacího soudu.

(2) O zastavení dovolacího řízení nebo o odmítnutí dovolání, které bylo podáno opožděně, které bylo podáno někým, kdo k dovolání není oprávněn, nebo které nebylo řádně doplněno nebo opraveno a v dovolacím řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat, může rozhodnout předseda senátu dovolacího soudu nebo pověřený člen senátu.

(3) V odůvodnění usnesení, jímž bylo dovolání odmítnuto nebo jímž bylo zastaveno dovolací řízení, dovolací soud pouze stručně uvede, proč je dovolání opožděné, nepřípustné nebo trpí vadami, jež brání pokračování v dovolacím řízení, nebo proč muselo být dovolací řízení zastaveno. Bylo-li dovolání odmítnuto nebo bylo-li dovolací řízení zastaveno, nemusí být rozhodnutí o náhradě nákladů dovolacího řízení odůvodněno.

(4) Dovolací soud rozhoduje rozsudkem, jestliže zamítá dovolání proti rozsudku odvolacího soudu nebo jestliže mění či zrušuje rozsudek odvolacího soudu; jinak rozhoduje usnesením.

§ 243g
Další průběh řízení

(1) Jestliže dovolací soud zruší rozhodnutí odvolacího soudu (rozhodnutí soudu prvního stupně), jedná dále o věci soud, jemuž byla věc vrácena nebo postoupena k dalšímu řízení; ustanovení § 226 zde platí obdobně. O náhradě nákladů řízení včetně nákladů dovolacího řízení soud rozhodne v novém rozhodnutí o věci.

(2) Právní vztahy někoho jiného než účastníka řízení nemohou být novým rozhodnutím dotčeny.“.

51. V § 261 odst. 4 se za slova „(dále jen „rozhodnutí orgánů Evropských společenství““ vkládají slova „ukládající povinnost k peněžitému plnění“.

52. § 353 zní:

„§ 353

(1) Na žádost oprávněného ze soudního rozhodnutí, soudního smíru nebo veřejné listiny, které splňují podmínky podle přímo použitelného předpisu Evropské unie^{34f)} k potvrzení jako evropský exekuční titul nebo částečný evropský exekuční titul, soud toto rozhodnutí, smír nebo veřejnou listinu jako evropský exekuční titul nebo částečný evropský exekuční titul potvrdí za podmínek stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie^{34f)}. Nejsou-li splněny podmínky pro vydání potvrzení, soud jej nevydá a o důvodech písemně vyrozumí oprávněného.

(2) K vydání potvrzení evropského exekučního titulu a částečného evropského exekučního titulu je v případě rozhodnutí a soudního smíru příslušný soud, který rozhodnutí vydal nebo soudní smír schválil. K vydání potvrzení evropského exekučního titulu a částečného evropského exekučního titulu je v případě veřejné listiny příslušný soud, v jehož obvodu má sídlo ten, kdo veřejnou listinu sepsal.

(3) Za podmínek stanovených přímo použitelným právním předpisem Evropské unie^{34f)} soud na žádost provede opravu nebo zruší potvrzení evropského exekučního titulu nebo částečného evropského exekučního titulu vydaného podle odstavce 1. Nejsou-li splněny podmínky pro opravu nebo zrušení, použije se věta druhá odstavce 1 obdobně.

(4) K opravě nebo zrušení potvrzení evropského exekučního titulu nebo částečného evropského exekučního titulu je příslušný soud, který potvrzení vydal.“.

Čl. II
Přechodná ustanovení

1. Není-li dále stanoveno jinak, použije se občanský soudní řád ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, i pro řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které byly v řízení učiněny přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány.

2. V řízeních zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se ustanovení § 120 odst. 2 zákona, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nepoužije.

3. Všechna řízení o vyslovení přípustnosti převzetí nebo držení v ústavu zdravotnické péče zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

4. Odvolání proti rozhodnutím soudu prvního stupně vydaným přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů, s výjimkou § 218c zákona, který se užije ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Všechna řízení podle § 200ua občanského soudního řádu zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

6. Žaloby pro zmatečnost proti rozhodnutím vydaným přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů.

7. Dovolání proti rozhodnutím odvolacího soudu vydaným přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů, s výjimkou § 243c odst. 3 zákona, který se užije ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ **Změna zákona o Ústavním soudu**

Čl. III

Zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění zákona č. 331/1993 Sb., zákona č. 236/1995 Sb., zákona č. 77/1998 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 48/2002 Sb., zákona č. 202/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 114/2003 Sb., zákona č. 83/2004 Sb., zákona č. 120/2004 Sb., č. 234/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 227/2009 Sb. a zákona č. 275/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 8 odstavec 1 zní:

„(1) Každému soudci je jmenován alespoň jeden asistent soudce (dále jen „asistent“) na dobu určitou nepřesahující dobu, na kterou byl jmenován soudce, o jehož asistenta se jedná.”.

2. § 9 zní:

„§ 9

(1) Asistentem může být jmenována bezúhonná osoba, která má vysokoškolské právnické vzdělání.

(2) Asistent se může své funkce vzdát; pracovní poměr asistenta zaniká dnem následujícím po dni, v němž bylo oznámení o vzdání se funkce doručeno předsedovi Ústavního soudu, nebyl-li v oznámení o vzdání se funkce uveden den pozdější.

(3) Pracovní poměr asistenta dále zaniká

- a) zánikem funkce soudce, jehož asistentem byl jmenován,
- b) dnem právní moci rozsudku, kterým byl asistent odsouzen pro trestný čin,
- c) odvoláním,
- d) uplynutím doby, na kterou byl jmenován, byl-li jmenován na dobu určitou.

(4) Vykonával-li asistent funkci alespoň tři měsíce, náleží asistentu, jehož pracovní poměr zanikl podle odstavce 3 písm. a), odstupné podle počtu započatých let výkonu funkce asistenta, nejvýše však ve výši trojnásobku průměrného měsíčního výdělku.

(5) Asistent je povinen zachovávat mlčenlivost o věcech, o kterých se dozvěděl v souvislosti s výkonem své funkce. Tato povinnost trvá i po zániku jeho funkce. Této povinnosti jej může zbavit předseda Ústavního soudu.”

3. V § 14 se slova „ve věcech uvedených v § 11 odst. 2 písm. a) až k)” zrušují.

4. V § 40 odst. 2 se za slova „soudci zpravodaji” vkládají slova „a senátu” a slova „, který je stálým členem senátu” se zrušují.

5. V § 41 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňují se odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Soudce může svého asistenta pověřit též prováděním procesních úkonů soudce zpravodaje podle § 42 odst. 3 a 4, s výjimkou provádění výslechu svědka.

(3) Prováděním úkonů podle odstavce 1 písm. a) může předseda Ústavního soudu v rozvrhu práce pověřit i jiné úřední osoby Ústavního soudu.”

6. V § 43 odstavec 3 zní:

„(3) Usnesení o odmítnutí návrhu podle odstavců 1 a 2 musí být písemně vyhotoveno, stručně odůvodněno uvedením zákonného důvodu, pro který se návrh odmítá, a musí obsahovat poučení, že odvolání není přípustné.”

7. § 44 zní:

„§ 44

Nebyl-li návrh mimo ústní jednání bez přítomnosti účastníků usnesením odmítnut, nařídí Ústavní soud ústní jednání, lze-li od tohoto jednání očekávat další objasnění věci. Ústní jednání nařídí vždy, stanoví-li tak tento zákon nebo provádí-li Ústavní soud dokazování.“.

8. V § 48 odst. 3 se věta druhá nahrazuje větou „Koná-li se ústní jednání, je třeba výsledky takto prováděného dokazování při ústním jednání vždy sdělit.“.

9. V § 59 odst. 3 se na konci textu věty druhé doplňují slova „ , stanoví-li tak zvláštní zákon nebo vyžadují-li to důležité zájmy těchto osob nebo státu anebo mravnost; rozhodnout o tom přísluší tomu, kdo řídí vydávání Sbírky rozhodnutí“.

10. § 59 odstavec 6 zní:

„(6) Dokud nebyly nálezy nebo usnesení určená k uveřejnění zveřejněny ve Sbírce rozhodnutí, může do jejich vyhotovení určeného pro Sbírku rozhodnutí u Ústavního soudu nebo způsobem umožňujícím dálkový přístup každý nahlédnout.“.

11. V § 60 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Má-li účastník nebo vedlejší účastník zástupce podle § 29, doručují se písemnosti jen tomuto zástupci, nestanoví-li zákon jinak.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

12. V § 69 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Soudce zpravodaj neprodleně zašle návrh na zahájení řízení podle čl. 87 odst. 1 písm. a) Ústavy také vládě, pokud se nejedná o její návrh, jež může Ústavnímu soudu do 30 dnů od doručení návrhu sdělit, že vstupuje do řízení; učiní-li tak, má postavení vedlejšího účastníka řízení.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

13. V § 69 odst. 3 se za slovo „písm.“ vkládají slova „a) a“.

14. V § 72 odst. 3 až 5 se slova „60 dnů“ nahrazují slovy „dvou měsíců“.

15. V § 75 odst. 1 se slova „to neplatí“ nahrazují slovy „to platí i“.

16. V § 119 odst. 1 se slova „v trestní věci“ nahrazují slovy „ve věci“.

Čl. IV

Přechodná ustanovení

1. Ústavní stížnost proti rozhodnutí o procesním prostředku k ochraně práva, jež mohlo být napadeno mimořádným opravným prostředkem podle § 72 odst. 4 zákona č. 182/1993 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je přípustná, pokud lhůta pro jeho uplatnění podle dosavadních právních předpisů začala stěžovateli plynout přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a pokud stěžovatel tento mimořádný opravný prostředek ve lhůtě podle dosavadních právních předpisů neuplatnil.

2. Začala-li lhůta pro podání ústavní stížnosti plynout přede dnem nabytí tohoto zákona, určí se její konec podle zákona č. 182/1993 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o soudních poplatcích

Čl. V

V § 8 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 271/1992 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 255/2000 Sb. a zákona č. 281/2009 Sb., se na konci textu odstavce 4 doplňují slova „ ; toto ustanovení se nepoužije, vznikla-li poplatková povinnost podáním návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu“.

Čl. VI

Přechodné ustanovení

Za řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se vybírají poplatky podle dosavadních právních předpisů, i když se stanou splatnými po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

**ČÁST ČTRTÁ
ÚČINNOST**

Čl. VII

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2013.